Direktions-
Zimmer.
X
895,

Ludi Scheidegger, Burgens. Thurg. mag.

Narrabat im Sibental wachse ein stud. d. höhe wie erbsen: sine spinis, mit blettern dicke vn
~~[illegible]~~ wie am lauro, aber viel kleiner: habe ~~ein~~ süsse grosse, beerenmitt stilen vn sunst
wie kriese, machet Buchsiech. — an ~~elyoprinus~~ ~~et alaternus~~. (rot wie kriese)
intellexit forte et frutice quae attulit. (an laurocerasus sylvestris et species dis Elizabaum)

+ Promisit succum von Aberwurz, vn bergwagenisch.

Vulneraria rustica nescio qui nominavit ex nomine, cuius tamen causam nesciebat: dicebat pulte esse et insuper ad
emplastra pro vulneribus.

E lautaux surculis (vinaeque) aqua se facere pro oculis

Sorbo torminali nescio qui nominabat

Sorbo ante parva, Gurnisch oder Walasch

Cornu feminae pro Krottenholtz: an a corno corrupto nomine?

ICONES STIRPIUM

IO. Kentmani: quas ~~an hemionio~~ pictae

Con. Gesnero communicavit, ad eius exemplar depictus

Izundt der Churfürstlichen stadt Torgau medicus. 1561.

(Conradus Rhub Wittenbergen. bibliopola 1561. annuntiavit ad eum
misi Cordum. (1562. Cassios ij. Marii et Sena Mahaleb.
Kurtz sc. — 62. Aug. f.)

1563. ~~fecit~~ Marcio sc. et misi specimen lapidum per
Lam. Hiel. ~~has postremo me expiri nolle dixi~~ Libelli ~~Kentmanno~~
~~plixe scripsi olim posthac abstinendum~~
~~et plane recitandum~~

1563. Marcio ad me sc. ego Augusti 23. demum accepi,
et rescripsi.

X Nucis muscatae pars dixisse et folia (nam intonio) sed sc. K. cum (chedis s.
quae sunt folia in glandis, minora tamen v. M.

Pictores errata. q. fol. 76. ut annotavi.

Figuren CL. 1564. Septembris f.
(Die zwifach sind hab ich der mertil nitt zellt.

1565. Junio.
imperfecta (S. Sena.

~~16. b. desunt S. Myrtilam alibi~~
47. a. leucoi marino sitis flos luteus. (S. deest.
84. b. Tichymalli characias vo baden.
91. Coralloidis Cordi. S. deest.
127. b. cyclamini semen. (Na [illegible]
130. b. Anterrhini S. et 131. a.
131. b. Dictamni.

BIBLIOTH: ACADEM: DORPAT.

K. 1. 1.

Palma major

Ad condenda scripta historica
quorum e communicarunt

A.
Egidij Tschudy.

D.
Didymy Obsopoei Argentinen
doctoris.

H.
Hieronymi Wolfij Lauingani.

M

Q.

V.
Vlysses Aldrouandi Tybis
ad Zoo. amicè mis.
et suæ figulæ iudicio

R.

E.

Antonij Schmeltzeij
missis quibusd. e Polonia.

Ionby Mosellan.
d. Io. Cogelij.

S.

I.
Io. Kentmanni q. cum
hoc nomine vixit.
Io. Thomæ Scriba
medici Wormiacij
Io. Fabricij Cuneij missus
Isaac Keller cl. Basilien.

F

Sebastiani Horcia Schi Elij
pharmacopolæ Tigurij
m. Seb. Fabricij.
Scripta Gesneri
et alia missa de q. alib.

Felix platerus.

N

Lac. Dalechampij
e medio unodo, m
nominatus
quidē multi.
Io. Bauhini.
Iac. Gumaeri.
Iac. Zuinalij.
Io. Portesalla.
Iac. Antonij Cortesij.
Ioach. Strecchij
pharmacopolæ Tergesti.

B.
Balthasar Hummel phar
macopola Brasilien.
Bernd. Mayr
Arabij.

posuimus
d. Gaspare Lindemayr medici
Guil. Quarantani.

O

Ge. Æmylij.
Ge. Sigismundi Alcmari
macopola Augustæ
Videlicet
Ge. Clausneri.

L

Laurentij Jonbertus
Professor [illegible] Mospelij. Rotomagi d. Rodolphi.
1564. mihi ad me scripsit
aliqui ep.
d. Laurentij Hiel medici
Antwerp.

T.
Theodori Zwingeri
Thobiae Egli.

Thomas Jordanus
Med. natus Vngarica
communicauit
Crationem.

Q.
Caspar Wolfij
Caspar Collinus Vallesianus. Helv.
Christophorus Pipinus Vesti
minister in Sigriswyl.

Con. Forerus plurimum
tibi amice salutat.

P.

Petrus Bellonius.
Petrus Boaistuau Armoricus
non. pharmacopeus.
Petrus Figulus Lutherus.
Petrus Coldenstein.

Valerandi Dorneci in Belgia
Adolphi Mennerus.

Thomas circa
Mospelium
studiosus
babui

1. Ipse collegit anno 41.
2. ab Isaaco Kellero
3. à Balthasare pharma
copola
4. à Forero.
5. à d. Wolfio.
6. à d. Boaistuano plurima
7. à d. Fr. Valesio.
8. à Valerando.

Iunctim primum verbis nec missarum libr
alijs mirifice ex facultatibus communicamus
alij.

Alij libri adhuc sunt penes Valerandum Dornecium
Lovanij morantem.

x Professore illo Mospelio Ionby.

25

palma elate.

Ἐλάτη 1. 8. K.

Misit et Io. Caius unā cū spatha ~~[illegible]~~ et semine seorsim pictis. omnino est eadē, ut descriptiones Caij et Kemmanni ostendūt, licet figurę q̄ ad folia eorumq̄ exortū videantur variare.

K. 1. 8.

ein Unkraut im
hirsz aller meist,
semine puro lato
nigro. Villico
meo notum.

V:220 /.

Tulipa Turcica semina misit Clusius, lanceolata, rubra, similia seminib. pseudoasphodeli nostri. / Ipse Sarganio triphyllon esse ait.

V. et effer. cu Tulipa rubra, quæ Augustæ vidi: Clusio tb. folijs, flore nubeo etc.

Similis e flos colore et figura, quæ hyacinthi duplicis, q Neapoli nomine missa d. Ulrich Fuggero 1566. sed tamen in plurimis differens. similis potius q ista asphodelo q segq in f. 12. b. 1. ord.

an Sarganio triphyllo et erythrico subdam et ut memoravabo salvo

+ Italica e Nemesio hanc inf. 108. b. similibus floribus sed

est caudæ platicæ

q lanceis folijs et flore.

Similes huic 3r. b. minores, Plenus cum ut hermodactyli.

Tulipa lanceo semine Rasij missa. q marginibus non parum cum nativos, quæ dehiscens, lanugine intus obsidet intus nitentem.

Similis huic e nascula Italiæ oriundi nostri.

Tulipa Turcis K. 1. 16. Cognovere vide 2. 40. K. pingit hgr et infra folio 124. sed minus palpabé. V. Spes Narcissi forte! V. inf. 133. b.

124. vide.

Semi Sena folia esse dobet pue.

Omnia cum bulbosum folia Cæ appiò dicus bulbos hui Cnæ Anemonas et huius modi, excipio sex folia in flore hui: calyce nullo pterygijs: codiamine uerui hc calyce

Tulipa flos alia Cognomine nimis pscorpio vulgaris

Tulipa flos alia

Tulipa flos alia

Tulipa flos alia

Aspalathus K. 1. 46.

55
Cedrus K. 1. 3.
Ettliche blettle sind ett was
zbreit, vñ zlützel gspitzt.

Glaux K. 1. 47.
alia ē Glaux vel Onobrychis Dodonæi.

Polygalis cognatu
nidi p̄ti fructu ē
simili, sed ~~multip~~
duplici aut triplici superim
posito sibi: nō ut illis simplici.

siliq̄ pūto auriculat̄
siliquæ
orobi

Semen lento vaporis
alticōs, insipide ferens
comanse
gemmis
redit
pro in
discis

Discolobē dixeris, quod
lobi siliquæ eius valvi disci sunt, vel ex discis compositi
Ex plāto qm D. Amylus ad me
misit, Caucalidis Germasii nomine
ex semine pratico, ego inquit, si licet
fumigare sylvæ perpetuo appellatur
subdulcis ē tibi: ut pabulo nimis aptissimus.

Anguillarum suū
glaucō nō solus deserebit.

7v

V. alia Buphthalmum in F. puro, ut F. 7

Chrysanthemon
Buphthalmus potius ut scripsi in meis 194. a. ad *

Wirt 3. elnbogen hoch
wens feist & ist an
der sam bitter

V. Chrysanth. Dod.
Coronarii

V. quae scripsi
79. *

Chrysanthemon aliud
minutionib. foliis

Semen
latiusculum
amarissimum
Ebba non
amara

Cflos non sunt
suaviter olet ut
buphthalmi. q
omnino
nullo similem
olet nec habet
unum
semen

Anglice Goolds
vel ogulds

V. 79. ergo ibi
scripsi.

In horto habui a° 58. Aug° missum
foliis senecionis, calix non est bene
factus: nec flores medii.
Semen est amarissimum in flore
et foliis nulla aut minima est
amaritudo. Aut ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible]
Cum corda [illegible] aliquid commune habere.
(non fortidus)

Ramulus cum flore melius pingitur in meis
alio libro 194. a. das under.

Apuli signum
amaritudo

inglent vander
wurtzenwapen in groot papier 19

85 54

Herba repressa Romę. — V. an Reseda plini

Folia hū bellidis maioris: et
florē q̄93, sed totū
luteū: ut bellis
maior lutea dici
videri possit.
V. in Trago 143.

Resedū q̄dā aliā
nisi Aldrovandi
A. SS. cognatam
Erucę sylvestri illi q̄
ussent spittaler voyle
vel Sesamoidi a q̄
dicto.

Elleborina an ex
K. 1. 20. | marsiliis pingit.
satis desc.

An elleb.º niger, sed a nostro diversus,
in utile flores tantum sustinens, non et folia:
ut d. Dmus de vero elleb.º nigro mihi narrabat.
ostendit et differre tamen calore.

Nullus huic similis pingit elleb.º nigrum
alium ab hoc fit alia est M. pingit 591. minus purpureo flore
habere flores. in 8. 155. Cur huic corticibus margis maneant,
flores albicare gyciam: quod ignis
terit M. inhocillus
purpureo esse
scribit.

K. 1. 9.

Aconitum parvum ostii
Die gemeine wysse glyszblume.
Fideusche in Bernensi motibus forte,
calyce nullo, floribus aliis parvis
foliis platani.
in stirpe nihil nata.
~~folia~~ flos mainsuchy e.
et

115

Narcissus. vel species leucoii theophrasti potius.

K. 1. 12.

Hyacinthus.

K. 1. 13. nun die blum
das kent vnd wurtz
wie das 12.

Gfüllt weyß mertzenblumen
Leucoion theophrasti multiplici flore

Narcissi
odoratissi flores.

V. 129. b.

Folia et radices nihil omnino fere differunt
ab hyacintho iuxta pictos.

Alius lutus est in meis iconibus

Asphodelus
1. 95.

* notae pro pictore *.

Sihonor gruen

A d. Vldrichio Fugg.o accepi pictam
Hyacinthi duplicis Constantinopolitani
nomine — Floris folia sena sunt.
et in medio apices ~~[illegible]~~ coridem
lutei, per summa crocei. (Similis
fere est flos tulipus [illegible]
Caespes a radice valde foliosus
est, oblongus et pulcherrime virentibus
foliis. ~~[illegible]~~ Caules novi exoriuntur a ra-
dice tanquam geniculata et pyramidis referentes
[illegible] — Alioqui radix huius
pictae similis est, fibrae plurimae longae ad his bulbis
* barbae instar descendunt *

v. 274.
v. infra 20.

1.96.

Asphodelus aliis, foliis et uadicibus nihil fere à precedente (è regione) differens.

Floribus et pericarpijs istis phalangium nostra similis est.

pinxi puro in mais.

Quaere in F. in 4.) 236.

foliola flor. sena.

Asphodelus albi fructus à Sweetio Augustus.

14

Die beeden mag man wyssen
zu andern Indianischen früchten.

Teuebinthy.

Semen ~~Fructus~~ est Guanabani fructus picti in meis 354.

Pisum indicum non pertinebat huc.

fructus quidam
Indicus recepti sunt a
Coldeberg, cum nucleo pingui et dulci
intus, non pertinebat huc.

Folliculum eius pixi
in meis 404.

G

Sphera de cabal. (Lunariis pr̄ admirari)

1. 85.

Ferrum equum in Hortis nostris. Medicæ cognata q̄busdā.

Tale ē ornithopodium

quidē ē ornithopodium nr̄m, cui odor lactis fere.

Infra 67. b.

In monte Galeua plane cōsimile inueni sed siliquæ magis erant incurvatæ, et semper in ramorum extremis

T. P. Agl.

Hippoſideros
uocat.

1561. in horto habui gemellis
flosculis, et siliquis puto semp
gemellis, et foliolis omnino binis,
ordine
sapore.
florebat et siliquas simul ostendebat
Junii 8 Ionis
Coliculo uno, ~~cubi~~ pedali, iacente.

165

Such auch einen im K.

Myrtus.
1.100.

M. 80. nun ein ästle darzu.

G

v. inf. 51. b.

folia hec non habent fibras ut debebant

Gratezze nō dissentiu sūt folia. ea videtur Rhus Plinii, herba sylvestris, q̄ nomina et nomines.

100

Trifolium spinosum. Cacerosum, in libro Fouerii. mihi siccum gustum non visum est acerosum.

v. fol. 478.

1. 83.

Capitula sunt hirsuta.

folia in medio sunt τετλασμένα.

Ægilops.

1. 84.

G

v. Bromon Dod. Belgici.

Ægilops matth.

hanc est Bauhini Ægilops prenc. desc. in suo Catalogo.

18

Eryngium.
2. 11.

Nux indica.

Cocos.

Eryngium cum caule, nullis à radice foliis: capitula radicis foroso.

Vide è regione.

Eryngium primi anni, sive caule multis à radice
foliis: q caule crescente perit, et stirax vestigia
relinquunt
Radix dulcis, alba, pastinacæ ferè odore
saporeq.
Vide à regione.

195

Vinfra 84. b.
Corinp - Angullarum.

Scotilon vulgo in Italia. pseudosiliqua.
~~vide an Barba iovis~~ vel siliqua illa puniera arboris inominatae ex Montepelio.
Aporis
cui sibi folia et
cum com. i. lanugo
fructu abit. K. 2. 20.
Arbor Iudex puto quibusdam est
Cercae. ut cernitur K. i nomine

Such im G.
die frucht.

v. 117. 209.

v. 274x/ v. supra. 12./

205

Asphodeli alij.

Asphodeli mas huius generis in horto M. Figuli, habet flores quorum singuli seno habent folia: et capitas senos, cum uno per medium recurvo sine capitulo: calyce nullo. pars media in foliis supinis viret. flor

die blettere sind bloss gemacht.

ie de blum vi. blettere, pro ut in bulbosis omnibus fieri

V. Dod in coronarii

Simile pictum misit d. Ulr. Fuggerij. ~~fed~~ radicibus tamen oblongis, non bulbosis, ut in pæonia mare. (quare hunc formina in hac ~~genere~~ asphodeli specie fecerim: alter mare: sicut et pæonia distinguitur: radicis maxime figura (et ova.)

94

~~Sunt~~ q' telephiu putat, ego potius Scorpiodē puto. / V Matt. Scorp.

mala depicta.

~~Oryza.~~

1.88.

~~Longè alia oryza ē Matthæoli, et placet.~~

Scorpiodes Matthæoli puto / sed eius siliquæ inflectūt cætera conuenit. misit aridā Aldron. alio nomine pō.

22

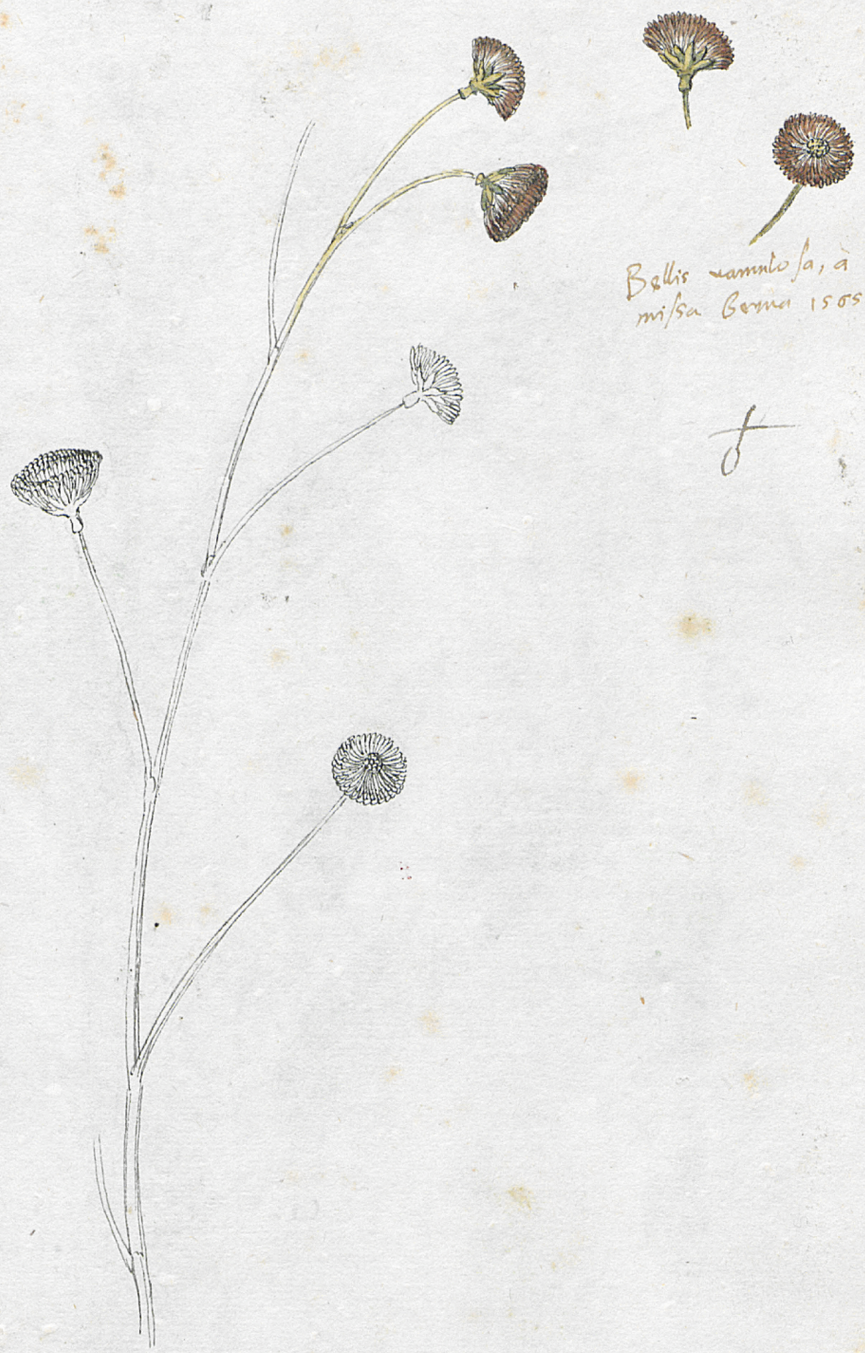

Bellis ramulosa, à D. Arnio
missa Berna 1565.

225
Lachryma Iob.
1. 97.
Vide Dodonyi iconem in agglutinato ultimo huius libri folio.
G
G
Cauli striato quadrato et folia.
Die kleber wachstend begin wie an den ...

23

57

230

V. Matth.

Tribulus Terrestris 1. 57.
(nō pixi alibi.

Cp In agro pios. provenit magna copia
T. P.

Ad historiam Sambuci

Fungus Sambuci: missus à d. Alberto [illegible]

Ein schönen zar grossen Holdersch wum.

Ab ~~hac~~ una hac parte adnatus [illegible] instar pilei parvi magnitudine.

dicitur Anglice Ives eare, vel elfe eare, quia ad auriculae humanae formam crescit.

T. P.

Anglice Elfe eare, vel Ives eare, ad gutturis et columnae inflammationes efficax.

In septentrionali parte Angliae frequens, inveniuntur.

T. P. Angl.

245 52

Medica — e regione melior ē.

1.52.

M. o.

Sata in horto meo
pruenit, floruit 2.° denū
ano, mēse Iunio f. et Iulio.
florib. uiolaceis.

Nascit circa
Lutetiā spōte.

Nascitur etiā spōte
et copiose in agro
Aurelianēs.
T. p.

Est cognata
T. p.

Vide an cognata sit q̄ hic reperit,
florib. flauis. nā similiter
puto surculosa ē, similib. foliis,
et sapore eodē.

aliqn̄ flores in corymbis
et multo plures reperiū

Densamen hic, das wider hörnlin
Medica mea coerulea / semen eius.

Diospyros.
1. 87. Am albis.
Sorbus parua montana.
S. Iohannis birae puto circa Wallestadium.
Ehrbiren Bernensibus.
Viris idxa pro Anguibarum, Bauhinus
sed alia viri idxa in suis
epistolis habet 91. p.
Ramulum hunc Eurianissimum a Fabricio 1560.
Iulios accuratius pingendum curavi.
Myrtomelis nominari potest. An nostra ni-
dit immaturam, ut rubro adhuc colore et astringente.
Species 2. puto sic.
unius foliis magis obtusioribus.
altera acutioribus.
S. Vaderschweid, in eadem
ij. samlin.
d
e
C
B
A
N. 53

Antonisia leptophyllos puro.
Vide in G. 73. 107. 190.
et 441. b. cum radice —

G

2 . 6.

Naudo montana. Valerianæ species videtur, flore, caule et foliis ferre. radice rotunditate differt. V. matth.

~~2 . 9.~~

in Hispania nascitur in tectis. virtus ipsius pellucet.

an talibus foliis plantaginis s. in monte Brantio: sed non tali radice.

Lycopsis.
1. 30.

28

Osyris K. 1. 5. — accepit ab Aloysio Ran. Patavii.
An sp

V. ne forte delphinium,
flore purpureo, siliquatum
foliis recurvis
delphini instar:
et si mainscula videtur,
cum Dioscoridis ei tribuat
φυλλάρια ἐπεσχισμένα
λεπτά, (tenuia, candida, Marcell.)
ἐπιμήκη, δελφινοειδῆ.

Cognata videtur Lunarius
quae pingitur infra pag. 80. floribus principio
et fere foliis.

— Sc. K. ipsi. minus sicca.

non tamen apliis attrita est
ei.

Videtur Violae a pentecoste dictae nobis cognata
(non autem lino, ut Aloysius putavit
scribere K.
an Leucoium Turii
(a mense quo flores
vocabimus.

Eierkrut in Saxonia
hortus, et Francfordiae,
a spargitur dissecta ovis frixis
propter saporem, acrimoniam
habet. Bellonius.

~~(si radices odorare essent
Barbari dicere~~

* an et sinap. sic refrigerat?

+ natura sit incurva
crescere ait Bellonius: videtur
hoc incurvatio delphinum
referre. Sc. in Delphinio.

K. 1. 34

295

nō est T. P. → Hemerocallos. Lilium marinum. et 1. 44. et infra 144.

quod inter Hemerocallidis nomen ella sed floris conuenit.

unus est lor non

An florem interiorem ita habet ut vnser frowen gilgele?

nō sed pallidi flores ut Diosc. dicit.

X a Maritima tyba, pancratium quorundam?

Der stengel was im exemplar an eim bsunderen blatt, vnd x. finger lang, (ij. finger minder dan ein span.) Das krut ist der grosse wie im exemplar.

V. ne Narcisso congruat?

Soll abghowen syn, die lenge anzuzeige.

K. 1. 44

Mopelii pancratium putat.

Habes ~~[illegible]~~ x puto integram et filiorum ~~[illegible]~~ — Regal.

Bulbi litorales theophi. pharmacopolae vulgo hunc squillam minore. hos magis probo quam Hemerocallidum esse.

No. ✱.

conuenit haec satis cum codicis Ollingeriani p. 593.

305

Bulbine theophrasti 1. 38.
an spr̄s maior mra. an folia n̄ plura.

An Viola ~~Calathiana~~ mariana Dod. V in coronaria/
recte puto.

315

K. 1. 21. Medium Bononiæ uocant. In Kentmanni libro duæ erant figuræ
et 1. 22. floꝝ duntaxat colore differentes.

multo dilutior et obscurior
color ē in Kētmanni libro, floris
(ut gücio) flaccescēt.

Ego nūq̄ vidi floribus luteis
vel cyrulei.

21

opti-à depicta ista oia, fortuna totius plantae vida in Dod de
Coro miis vel Mass. — notae violae marianae —

32

nõ est — Laurus Alexandrina. K. 1. 19.
T P

an Laureola ut circa Lemannum. } est habes flores — Ges.

33

335

Est Corydalis Galeni sed mediocriter depicta. Vide Matt. ubi melius depicta est
Itali Splitt vocant. T. D. Anglus.

Longa
Rotunda, vulgare nostra aristolochia rot.a
Splitt proto omnino.

Capnos phragmites K. 1. 35.
Habeo et alibi ex arida pictum minutioribus ac rotundioribus foliis, ut species duae videantur. 181 b

Siccam Bauhinus dedit.
Melius pingi poterit (radix non placet)
Ait rusticus ppo Lucarum
& floret Maii p.o

34

48

345

plumier K. 1. 48.

35

Dens canis. Est et infra, fol. 133. sed deterius pictus.

K. 1. 17. Vide Aldrovandum b. 119. et 120.

Hermodactylus Mesue, foliis maculosis, in horto Kreichij. Sed semen nullum ei fert.

in pilulis et hermodactylo nihil invenio in Mesue et hermodactylo nisi ab aliis sc. v. in Targaunio forte ait Mesue libri et pungentibus albo et rubro, ut et bonum uroqui ita et Satyrio uti licebit.

Circa Bergonum ubi ellis niger est et abunde crescit ppe Bononiam in monte.

Fere semper reflexis foliis flores ut apices depondeant. Vere primo floret.

ubi hermodactylum vocat hanc plantam, et chartae duas species affixit, unam diphyllon, alteram monophyllon: nisi forte aetate tantum differunt. (foliorum pedes ... longiores et angustiores) Radix seu bulbus est oblongus, albus, tunicatus, dulcis, et gustus mandenti. Bulbi sylvestris gustus puto.

* primo anno habet solum unum folium. T. p.

An Anemone limonium placet.

primo anno unicum habet folium. 2°. bina cum flore.

An Mithridanii species?

Vide alia similia maiorem 3. b.

Satyrio erythraico misit d. Targaunius, et postea B. Textor sed flore roseo.

G

G

f

totidem quot folia sunt. ea quinque esse puto: non ut supra pingunt, sena.

Sed infra 133. b. sena folia pingunt: ut in iconibus quas miserunt Targaunius, Calceolarius. Ut petilium cum folia situ inflexe sunt quinque dicere non possem.

K. 1. 17.

E libro Ioannis Monspelio:
qui adscripsit ei nomen
Hermodactyli.

forte Elleborine ~
T. p.

365

Anemone, (vel ranunculi spec.)

K. 1. 39.

Nō excedit puto dodecimetrum cum coliculo: scilicet ante (ut fallor) duos fere lineas ... hoc et Bauhini.

Duo genera omnia Bauhini, unum minore flore et flavione, alterum maiore, obscuris flavo. (cum longiusculo)

Ita et ranunculi genus circa Bononiam (radicibus geminis vel cum olivis) flore ...

Misce et Rassi aconiti hybrni puto nomine.

vide et flaviora

G

die wurtz soll uss vil kleinen knöllen zusamen gesetzt sein, ist ~~bitter~~ rasis von bitter. mandelo ... ame 2. menses, sensi frumenti ad 2. horas post. Siliquas habet omnino similes ellebori nigri siliculis (sup. nō bene pingunt) ~~...~~ singulas s. non. n. ~~...~~ eodem ordine iunctae erigunt, sed in diversum magis tendunt. Anguillara ait vim purgandi esse radice tamquam elleb. n.o Ego Ranunculum elleboriten nominarim.

37

Anemonę diuersę.
1. 42.

38

Anemone.

K. 2. 7.

Argemone videri poterit: modo ne succus croci colore acris desit radici. —

V. 73. b

Vide an Leontopetalo cognata.

Similis Pxonix flos.
Vocatur autem Pxonia quasi
othonia, et othonia vero
cognata est Anemonis. —

Terrabam: non pxonia
sed chelidonia [illegible]
pxonia et othonia
nominatur.
Chelidonia et anemonia
[illegible] aliquos confudisse
legimus apud Athenaeum
in manuscriptis.
an [illegible]
[illegible] puto: et [illegible]
[illegible] ad eosdem
oculorum affectus.
an hirundines adveniant.

39

Anemonę huic sitia ferè folia hꝫ
ifra 73.

a. Diosc.es scribit Anemonen hꝫ non capitulū (ꝓprie, ut papaver et argemone hꝫ) sed tanq̄ id quod in summo asparagi ē: coliculo f. eiꝰ nup̄ enato, (longiusculū et inæq̄le forē) q̄ cū a. hic gnerit.

in Elleb. niger Agyrtar et ad Anemonas referri pt.ᵃ flore magno, sueno, qui ad tempestatē et ventos se claudit: ad Solē se aperit: semē et ferè ut a. hic sapore nitroso, ꝛc. Sed ꝓfert: sed maiꝰ rotundiꝰ, et fragi ferè simile: hꝫ hec calyces suos flos. v. an cæteræ anemonę careant. Trollblume et ipa spes Anemonę pōs folia nō dissimilia hꝫ.

a.

Hec figura in ꝯfr
gui ngar cum ea quæ
hꝫ in fo 73. b.

f

G

phillyrea. an philyca?

K. 1. 98.

An alaternus, ἐλαιόπρινος?

phillyrea fert botrulos
et hec ē.

Alaternus, q̄ vulgo nomē [illegible] Galle vel Italis, semina
singularia, ut
plurimū caro
seminis.
alia ē magna, alia
minor. ~~[illegible]~~

an talia hēt ἐλάτρυς, quelazne spēs
condis, palustribus
Eanchoz — 9 fer.
folia qd ē modicē
serrata sūt, sed ut [illegible]
apparent puto.

88

415

Cedrus (minor.) oxycedrus · Cæsalpin.

1.89.

Fructus hic differt ab inferiori qui in fructicis est cognitus tri puto.

Fructus hic differt a duobus sequentibus

Oxycedri fructus: cum cupressi a regione B. in eo genere pro melioris plurimi fiunt: cum A. aut quod in summo distinguendi et notata cum incisa.

Cedri lycia Gallo Cade vocata Gallis) baccas, à Rasis missas melius quàm A. minores et plures gignit.

Oxycedri nomine missis Rasis: multum minor sed intus hic minor hic fructus et sapidior, nucleus fusi-

Fructus imperfecti varietas missa cl. Belonio

V. an Abbrev.

425 Sic ordine collocamus
3 Ranunculus vernus purpureus. radix dicitur esse longior
2 Ranunculus vernus luteus, pinge vt dem grossen F. 162.
1 Ranunculus vernus albus, ex Fuchs. in fol. 161. et in Dodoneo.

Videtur cognata herba illa quae circa sepes et fenestra nascitur nobis, et Ranunculus a quibusdam adnumeratur.

Huius plantae tres sunt species tantum, ferè flore differentes, omnes verno tempore florent et ideo communiter dicuntur Ranunculi vernales. nec ut puto improprie, invenitur flore albo: flore luteo, et flore purpureo ut hic, sed colore magis diluto, omnes tres species inveni in sylvis prope Genevam ad radicem montis Galeuae. ~~primum~~ Rni flore albo est primum floret, deinde qui luteo, postremum qui purpureo. / T. P. Anast.

fibrae desunt an naturae?

Radix longior esse debet fibrae paucis serpit subterra, et ex radice multae huiusmodi plantae proveniunt. T. P.

K. 1. 35.
Tisthus.
[Tâdunast 110. b.

2. 62.

~~Sefelis pelopon. Radix.~~ Rhaponticum Apulum et hortense.

Ego certè istam plantam quemadmodum et quasdam alias eiusdem generis potius ad Centaurium maius referrem, quamvis Oribasius unam et sandem plantam arbitratur, Rha et Centaurium magnum, ~~[illegible]~~ quod ego non possum probare.
T. P.

445

in Alpibus nascentes

2. 62

Rhaponticum Apulum c. houten.

V. infra Rhaponticum montis Baldi. 93. b.

Telephium 2. 66.

45

- 2 . 66 -

Diosc.is certe telephiū nō ē

Telephium.
ut et Bell.o videt. edūc Gci.
Ferquēs Romp.

~~Wolfszan puto.~~ —
an et Hier. Herold misit
et aridā Berghūdszūgē p. primi et
Arenij

V. ā Cerinthe
Dodonæo, et Aldronādo.
Folia antequā caulescat, circa
radicē plōrga sunt. (in mea id
nō observavi: nata mihi 1560. q
primo anno puto florebat.

Anna hba. florebat mihi
in horto Baniæ 1560.
Septēbris m. anna et
unicaulis.

(Maculosa plōrga
folia, tenera (sed
mādēti sub arenosa)
circa ānā rad. 150.
habui anno 61. nec
floruit p.o anno. in aeterno
nō displicuit. diverso
pculdubio ab hac.

Et a multis Telephiū
maculatū. T. P.

2. 87. ignota.

46

465

2 8 7 nō videtur nam [illegible] est, [illegible]

Ignota.

an cognata Keiri, ut Lunariæ Did. Obrechti ut Polemonium

Thlaspi 3 Matth. 568.

foliis tellidis floribus flavis vel rubicæ.

Vide an Cakile Avicennæ aut Struthio cognata saltem. foliis oleæ, gustu nasturtii etc.

pisis abundat in asperis montib. inter saxa. radix alba est, gustu fervida. folia oleæ. † in cauliculis minora itaque lini. flores pulchri, lutei. non ingrati odoris.

† Cl. sed a gulosa, ut figura in ibidem omit.

Non videtur ptarmica. tribuunt. n. illi, multi ramuli ut abrotoni, capitulum anthemidis: forte hæhochrysi species, Bell.

~~2 68 Rhabarbari folia~~

9 fere cum plata è regione

[An leucoijs marinis cognata eo nomine et alij miserunt ut Camerarij f.

47

Hec provenit mihi in horto 1565. fruticosa
à radice una quidem semen non maturavit, et non
formam futuri fructus deprehendere potui.
postea tamen nati flores, non
infecundi: quos subsecuti sunt fructus
rotundi, cavi, ut hic appixi.
Flores nihil olent.
Caleda est herba.

Sucht im G. auch.

Azadarach Avicenne e.

Lotus K. 1.41. atq amarus e fructus.

~~[illegible]~~ sycomorus vulgaris, [illegible] : aliis plaro. — nullum nomen vetus habet Bellonius in lib. De alendis arborib. sylvest.

non est bona pictura.

florum species videtur ut in Solano.

G

alt constantinopolitanus.

Pericarpus plinii.
Grosse blaue meierwurtz mit langlichen holen blumen

K. 1.40
(V. in meis signis 229.b.

An Hyacinthus aliis. Sic.

hyacinthus orientalis,
florib. odoratis.
(Cognatus bulbinus
florib. caeruleis,
ocaris, et
forsan uerior
Bulbino

Anguillarum
Semblecuder.

2. or. Rhabarbar.

49

ferruginei color. an die mino fret. cysenfart

Hyacinthus orientalis è libro Iouberti Monspelio. Bauhino nō omnino placet hæc icon. —

Vide (48. b.) 118. b.

K.

2. 67

Rhabarbarum.

[V. Folii magnitudinem sequentis fol. b.

V. Matth.

Maphoy hic
Venetiis non
differt ab illo
monachorum nisi figura
folii.
Rot. fol. lapathi
circa Friburgum. hic.
et in montibus circa Curiam,
Lapathi rot.
Rhabarbarum n. nec longe aliud
Matth. pingit.

2. 88. Rhabarbari folia.

50.

50

Rhabarbarum pharmacopolarum
huius fere magnitudine

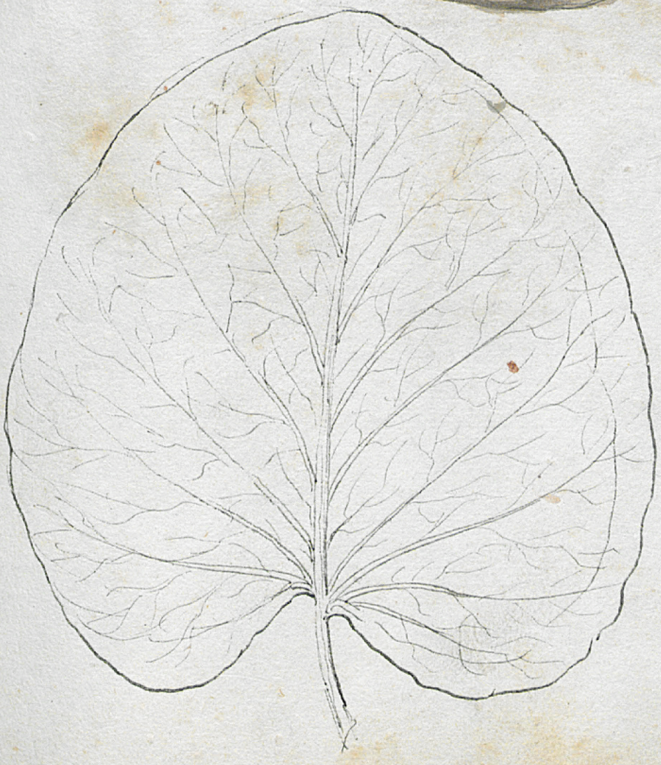

Rhabarbari folium
[Herba cum praedicto
fol. 2

51

51v

Myrtus urbana et valde odouata.

K. 2. 32. Italia ē / vp. simili flori 16. b.

525

1 5 8

Cyminu.

vide ne sylvestre primu Dioscis.

foliola terna.

Vidi Aurelia in horto Natalis Caparo in pharmacop. diligentiss.

T. p.

die ii. Kleine samli sind inen drin.

535

v. 113. (~~[illegible]~~ quae scripsi)

2 5.

Heliotropium parvum. Melis pinx. in meis v. 138. ubi opti[illegible]

Anguillarum semina adnectuntur e [illegible]

[illegible] pinx. [illegible] ubique frequens. [illegible]

matt hac plantā sedū arborescēs vocat. v. T. ~~4 9~~ . 2 . 30

545

Sedū magnum.

Die ganz frucht am st.

I - 50

Citruia mâla. hæc folia nullam omnino appendicem, aut articulum folij vero cum epiphyllide habent. Et ut epiphyllidem nominem folium minus quod posterius adnascitur, maiusculum quidem in Neuantzijs angustum vero in limonibus.

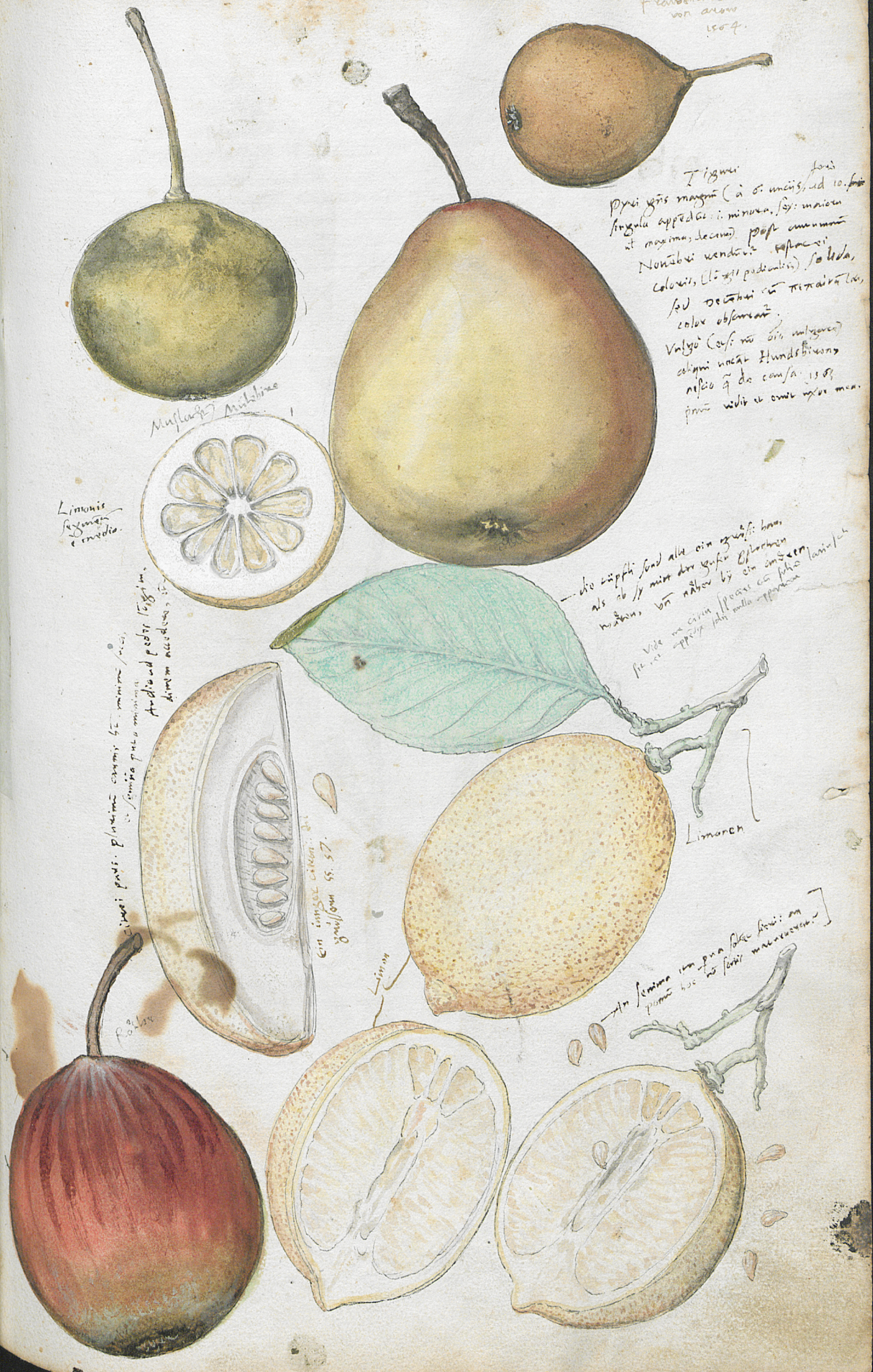
Limonis
Limonen

565

I. 51

Poma Nerantzia

cen
Tales sollicit acerosa sacco
pleni interiore pte replet.

a.

b.

a. Flos mali arantiæ quinque foliis plerumque constans,
rariis quamvis, candidus, in medio aliæ quædam partes
foliosæ candidæ erectæ apicem ~~[illegible]~~ pretendunt sustinent luteos, et in medio
infra rudimentum futuri pomi. Faciendum esse florem intelligitur si petiolo
subaridis: sterilis n. lutei e[illegible] ē granis, et ingratus ferè, styraci
ac fumosus, ut styracis liquidæ fermè. Foliorum florum pars supina punctis aliquot notatur.
Fructus primo anno inchoatus, tertio demum perficitur, sicut et iuniperi. Florebat copio ē in
horto Funcii floris nostri Iulio mense 1562.

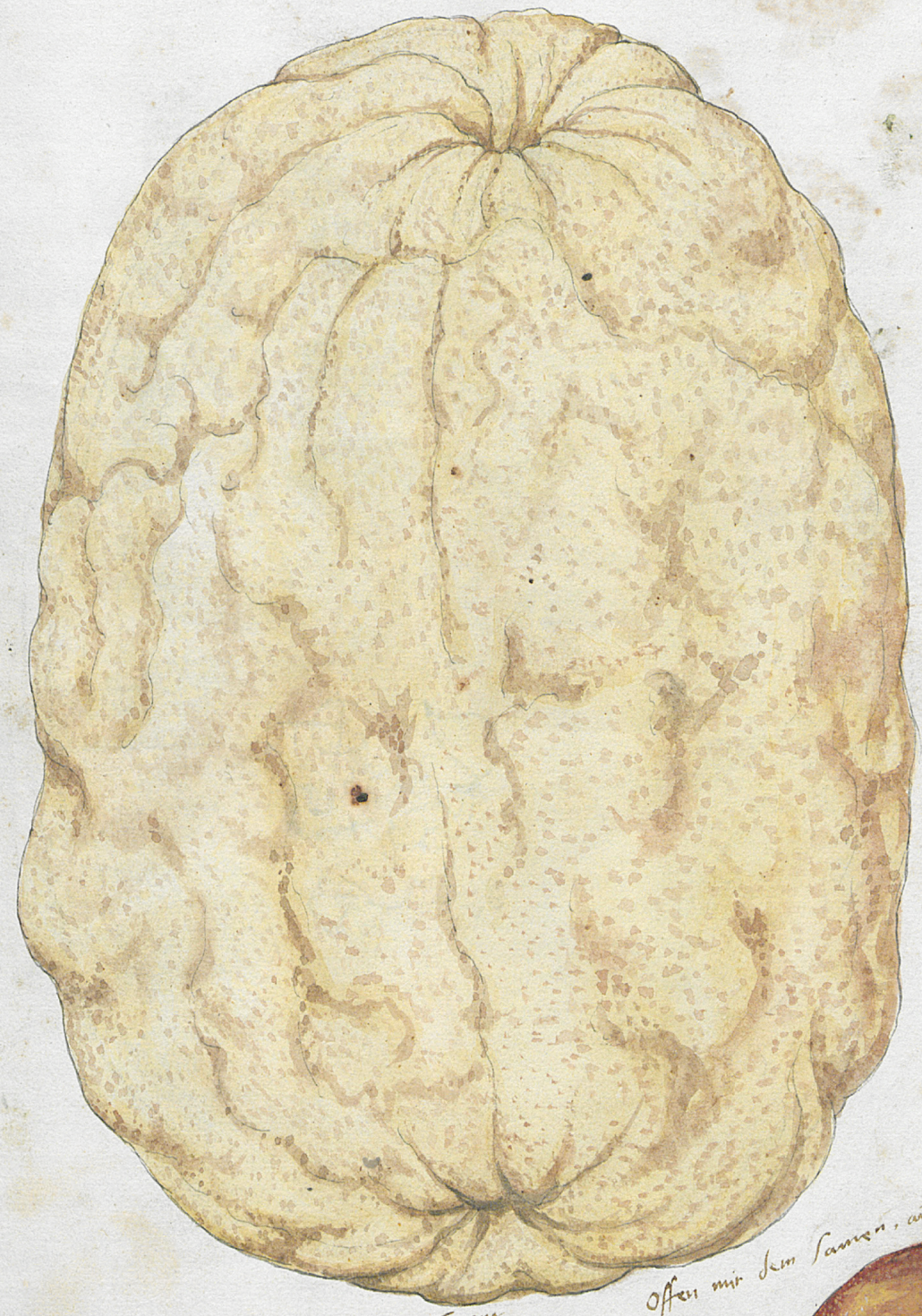

Caput

Offen mit dem Samen, am SS. blau.

a b ein Äpfel

mit rüpflinen.

57 v

I. 49

Mâlus punica.

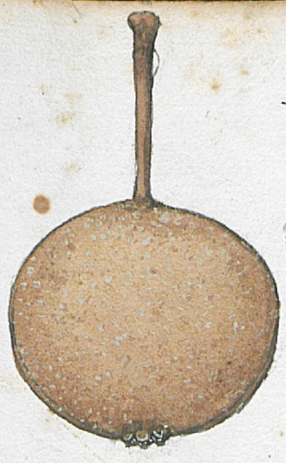

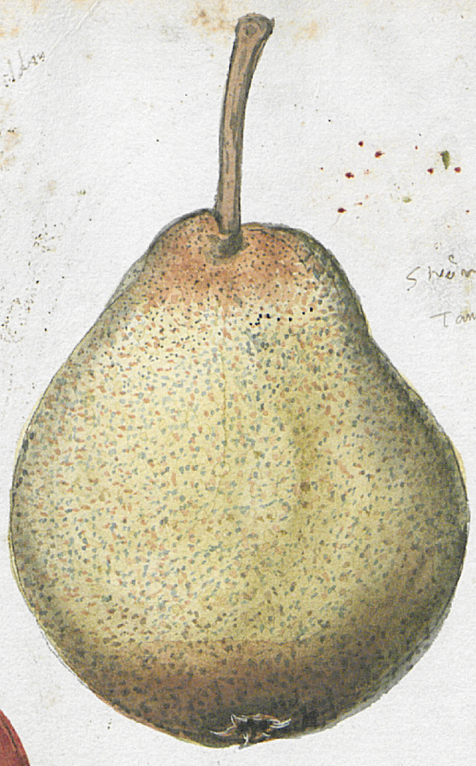

585

Cyperus. 2 [illegible] 12

pseudocyperi ist. ampelodesmi nomine. [illegible]

an Syriaci? v. inter radices a Bauhino datas.

Nodi radicum fere σκορπιουριδαῖς

sunt, p̄sertim in ubi auriculi apparent.

v. an et vis quia scorpiis et venenis.

Cyperi Syriaci radix alibi in mari

p. oliger, cyperi non nec odoratissimi (sitis cretico)

Sunt qui Tagetem appellant. O
T-p.

595

·1· 60.

Flos Indianus.

G

edel
Grönacher ~~[illegible]~~
(grauw tettling [illegible])

Gumpst [illegible]

Ein süser graun

Graun
Andere sy

Cicū ꝑ q̄d resplendēt acini

a. mē bīm ēssior
in cuius cauis acini
iace.

+ an albū hic spacū
esse dr.

An pomum Adami?

In Ægypto vidimus poma Adami, quæ sunt tanquam parui
cucumeres, sapore et dulcedine mirabili, Theuetus
imo Musa sui a Theueto dr.

605

2. 69

Fabᵃ Ægyptiᵃ folium

vide sequente folio. b.

Vide ne sagitta Plinii huic cognata sit, vel nymphæa.

Arum Ægyptum Poli

Folium pro misit Contusius

Huld. Fuggerus pictum ad me misit, et radicem albam esse significavit, similem capæ albæ.

È libro Iordani Monspelio: qui adscripsit,
Colocasia, Arum Indicum,

[Colocasiæ folia bis picta. Si figmenta hæc nova est, apparet figmentum Matthioli circa finem. Bauhing.]

615

Fabę Ægyptię foliū. 2. 70
Vide plātam p̄cedēte folio.

625

2.74

Ebenus uel Guaiacū.

Fructus è uergine sunt.

Semen corneæ duriciæ

im G. auch. vn im M. de Lorsten

Hos fructus ex Italia mi amulit qdã.

(Viscango qbusdã.

V. an Diospyri speciet.

Folia è regione huius pagiæ sunt.

Vide an Faba Græca, aut certè cognata arbor, (fructu similiter sessili, et calyce simili, et qui mespili modo cũ maturuit, ruffescat,) quæ Fabæ Græcæ vel Diospyri nomine à Dalechampio mihi missa ẽ.

G

Matthæ mi fallor depinxit ∿.
& loco africano.

635
2. 72
Pityusa.
Tuxpenū

645

Palinurus. K.

Vide ne barba Iouis plinii, vulgò Scotonū Italis.

V. sup. 19. b.

Terebinthus [illegible]. Jan Cotinus plinii.

fructus sortè princ. ita collectus est, deinde extendit.

655

2. 77 65

Sparrium.

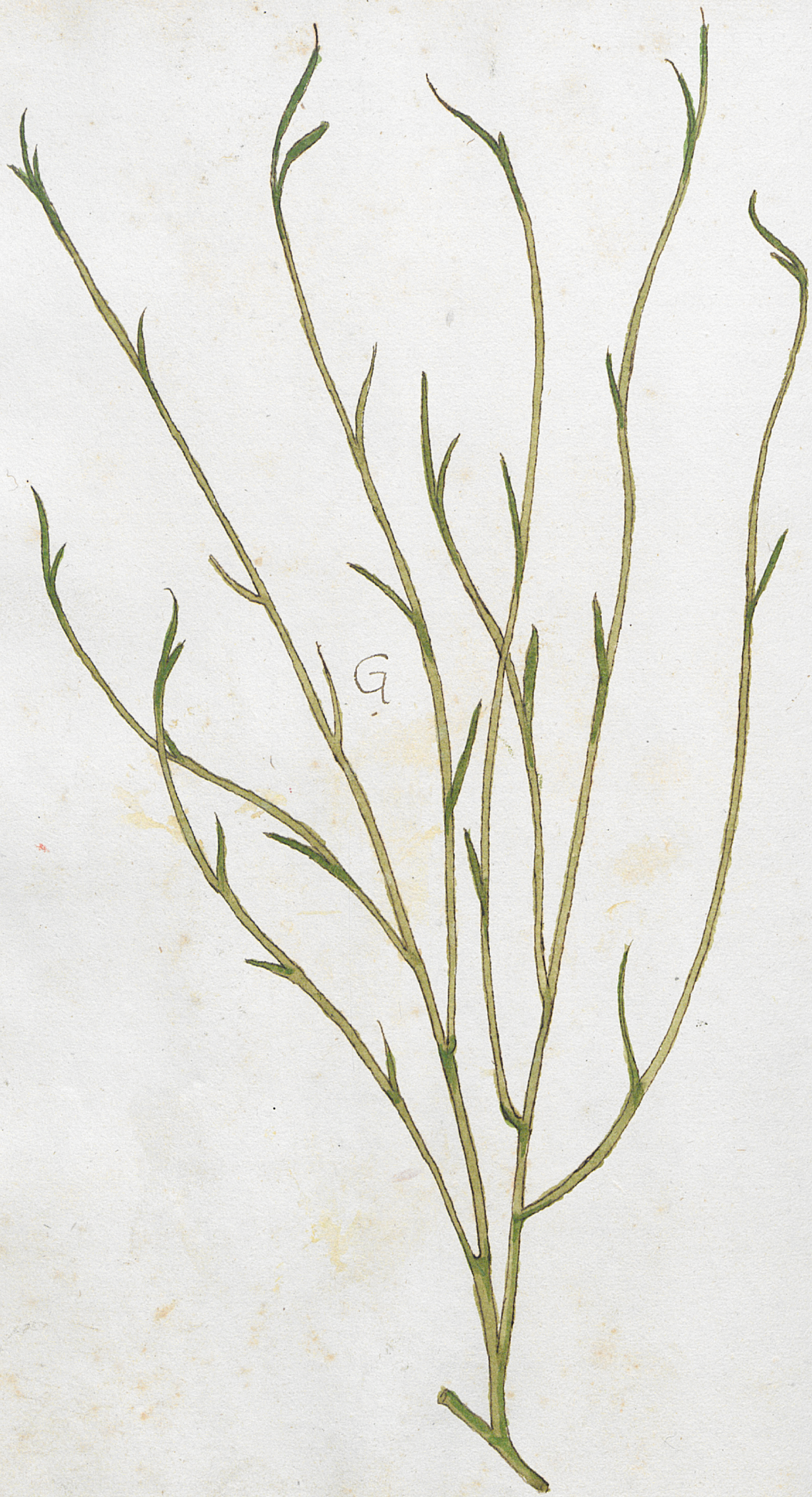

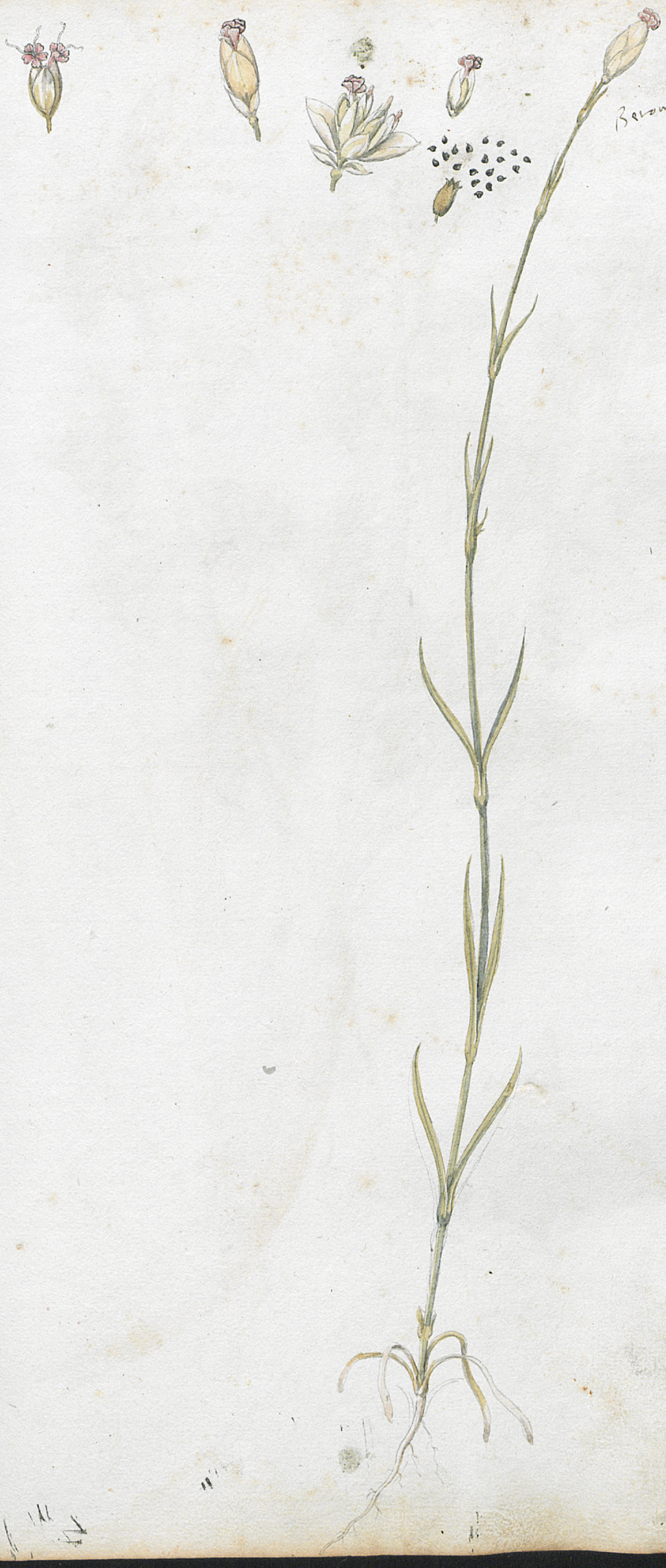
Veronica spuria

Vid. Hores. fol.
665

2. 71
Scamonia

Alia s. quā Mōspelij ostēdūt, in meis 174.

V. matth. Ubi melius est depictu?

Carduus stellatus ex horto Banis 1565.
Sûrb im Dod. Belgica 91. b.

670

2:7 6

polygala.

Nascit² apud nos similis, flosculis tm luteis, p terrā tm reptās
ferè ò odore quodā levi, suavi, dulci, lactis ferè, vel iasmini in collibꝫ siccis.

V. sup 15. b.

An Halenio cratenꝫ cognata?

Ornithopodium
vocat Aretius
sed siliquis eius
multum differunt.

685

2 · 89 #

Nil dicit K. vide ne gūs 3ea ~~[illegible]~~.

~~Videt~~ · lolium.

Vide Manh.: Dod.: Lolium.

2. 79

Asclepias, vel Apocyno.

Κασσία συριττώδης.

+ Ramum florentem Florentiae
vidit Bauhinus. et flores aridos
ostendit, hic piccis toto genere
dissimiles. Epistola in M.o Ms.

2. 81.

Musa.

Vide fructum sequente folio.
V. q scripsi in Catalogo plantarum nostro. Misit et et desc.it Io. du Cho

Fol. 185.

Andr: Thevetus picturam unam habet in libro De orientis et alterum in Gallia Antarctica, Musae nomine: nomine tantum barbaro quodam. Pingit autem fructus aliter; maiores multi. (K. nimirum immaturos pinxit, ut Neapoli vidit.) figura alia, (forte puto ut fuit fructus perseae nomine a Dalechampio mihi missus.)

Musa assurgit in trunco instar grandis lapathi, et eminet scapus super folia.

an reliquiae foliorum quae decidunt: ut palmae et coriorum talibus reliquiis exasperat.

725

Musæ fructus.
Vide præcedente folio.

735

2.64 ~~89~~

Anemone

N. matth.
745

2.78

Κεφαλωνία.

75v
2. 93
2. 92
Cicuta aq̃tica.
Ligusticũ aq̃ticũ
Trago, nõ pingit
tñ.
Dod. videt hãc
icõnẽ (licet radicẽ nõ ita
exp̃mãt, sed folia)
sĩpta ꝑ cicuta
exhibuisse.
Audio duos gustasse
ꝑ hac radice
rãq̃ napo, altex
p̃mo die obiisse,
altex enqisse uomitũ.
2. 92.
Vide et aliã
radicẽ sequẽtẽ folia.
Sphedylion Bell.

Florum à p°

Der maler hatt die farwen all zů tick vn̄ zů satt angstrichen, die grůne zů schwartz. nienē kein glantz. Der meertail zů grob vn̄ zů klotzacht. die strichle, linien, härle, vnderscheidūge mitt anzeigt, oder zůwenig: oder nachhin mitt der farw verzogen.

Ticura aq̃tica.
Vide p̃cedẽte
folio.

775

Ampelodesmos plinii.

785

2 . 6 .

Rhus.

folia Salis bene fructus nō itē

79.

795

1.68. Xiphium

Die wurtz vsz dem Matthaeolo 445. die zwifach.
Reperies eu ~~alibi~~ xiphiu simplici radice, — qd et M. pingit.
infra 83.b.

Ant. S. Inochg. ait se repisse in aqua, radice que
singulare appareat, sed ablata pte ambiente
hirsuta, intus geminā esse. in Polonia se
invenisse nō tm in loco, puto rigno, et
in stagno eiz pti.

Limonia odorata ò Ubri
Lontri.
Kerrel vm.
Jtte fol.

80v

4.23.

Lunaria. Graeca.

V. [illegible]

Floret Aprilis initio.

Flores q̄drifolii (vel an pfinst) ferè rosei sūt, vel viola nāgelinē, inodori. cui colorē s2 magis rubicūdi.

calyx nō viridis, sed eiusdē ferē colorē ē cū flore, q̄dripartitus.

Ab una radice multi sūt caules, surculosi, nā à singulis ferè foliis ramuli aut flor. petioli pdeūt.

Caulis ē rotūdus, pilis albis rarū hirsutus: — nō cavus, i. p. intervalla sed medulla subdulci, et subacri pfenus. Semē latū, ruffū, pq̄ acre. Secundo à sanōe anno pcuenit.

Cognata huic videt̄ ā pingit̄ sup. pag. 28.

V. fol. 82.

v. ibi quæ scripsi.

Radix est à regione —

Dr. [illegible] 188

nō inuenio n. sp.

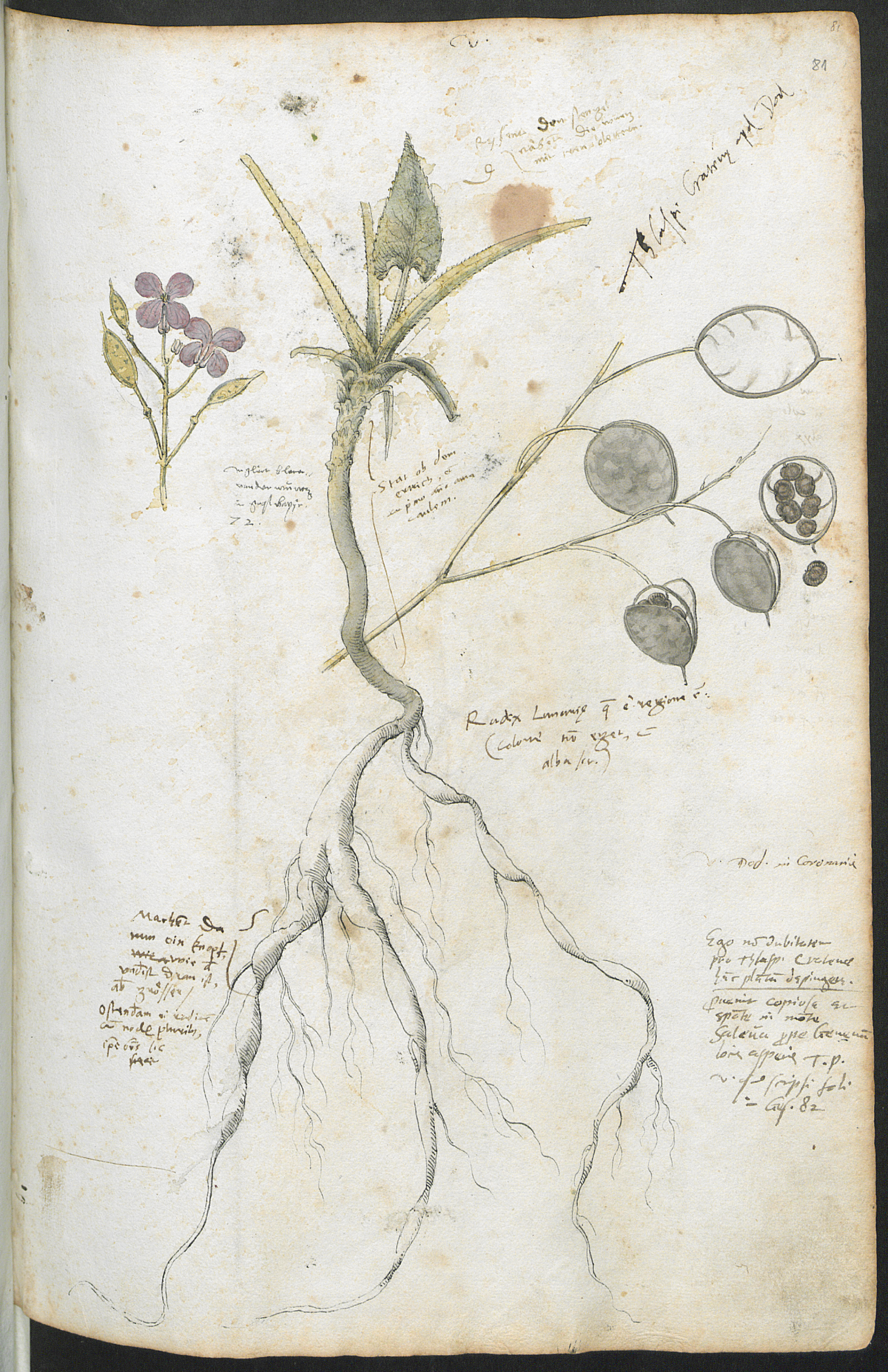
Stat ob dem
erreich, et
in primo anno
caulem.
Radix Lunariae q̄ ē regione ē.
(colore nō exiget, ē
alba sit.)
Ego nō dubitarem
pro Thlaspi Cretense
hūc plantā depingere.
Quaerit copiose et
sponte in monte
Galeuā prope Genevam
locis asperis T.P.
v. q. scripsi soli
Cas. 82

I. 70. Arbutus.

Crescit in agro nonsp. in sylvis
T. P.

815

825
Ad Ocio misit pro styrace fructu
142.21
Σύραξ
a.
b.
c.
Styracis fructus, si bn̄ memini, sed fructus circa b. debebat esse ut circa a. putamen ē durum, substantia fuscum, intus mollis, odorata, pinguis et ruffa in vetere.
Granum hoc ruffi ut castaneæ colonis, invenitur apud pharmacopolas cum styrace calamite, compressum, altera parte latius, durum, solidum, dentibus in 2. partes frangitur, in medio luteum, utrinque candidum, intus scilicet: A
A non amarum ut cassiæ fist. semen, cui fere simile est, sed subdulce, glutinosum. (a ut branchæ ursinæ.)
+ Ein Erstle mit bessern Glunven vorüber.
Fructus hunc aliter pingit Matthiolus. nam calyx ē minor, et fructus in acutum exit.
Nardus montana.
an radix nascentis in tegulis in Hispania? radice bulbosa.
Matthiolus qui sic pingit Nardum indicam vocans, Jacaph
pilatus passim instar fani cana rotundis foraminibus cum thymiamate (ut vulgo vocant apud pharmacopolas) reperitur. comp. glo. rotundus, videtur.
V. pract.
Styrax fructus: sic missum accepi. Cuncta desinsulata et solida tunicis una intus.

Sarcocolla
Spina
Crescit in Galena monte
Et a quibusdam Cotinastrum
dicitur. T. P. Angel.

835

2. 98

Præterit K. in Explicatione

Vide ne q̊d gem ~~Smyrii tale fere flore misit Guilandinus.~~

V. Victoriale rot. Xiphii Cordi.

Xiphium meum nonnihil distat.

V. sup. 79. b.

ἄνθη πορφυρᾶ, ϛιχηδὸν ἀπ' ἀλλήλων διεϛῶτα: Dioscor. de gladiolo. Videtur autem ϛιχηδὸν huic magis convenire, quam alteri gladiolo, nam ab uno latere tantum habet, quasi uno versu, dispositos, ex quo fere intervallis.

G.

das Klyner stecket im grossen.

Vasculum G rotundum, alterum ... in quo semen

G

84

Matth. hūc vel oīo simile pro Tithimallo dendroyde depinxit. ~.

2.15

845

Tithymallus characias.

Hic est hic in gloria
124.

855

1. 77

φύλλον.

V. in meis 65. similibus foliis. vel 241.

Cordis similes duas plantas habet

24

σατύριον.

Νήριον.
Ῥοδόδενδρον.

Ite fol.

Κοινὰ υπ.

G

Ischöme rot.

Verte. rotro.

E libro d. Ioubert, Mospelio.

Ex hac icone apparet figmentum Matthioli: qui siliquas deorsum vergentes pingit, cum tamen semper, tum in Gallia, tum in Italia, sursum vergentes viderim, Bauhinus.

Matthiolus emendavit errorem in maiori herbario.

G

88

885

1
69

Thymelea.

ē. in meis 104.

89

895

1.79

Laburnu.

♄. ♊ in mais. / v. 70.

2 16

Τιθύμαλος μυρτοειδής

a. Myrsinites meus 1561.
albicantia prius habet folia, non dehinc
fusco viridia: et in caulibus nihil punicei:
sed neque punica in caule, ni fallor, ~~et folia~~ ~~[illegible]~~
vestigia.

Alia species est ex regione

a.

Vide è regione alia specie.

An Turpeto cognata esse dicamus?

Huius plantae folia nullo ordine in caule disponuntur, nec habent acutam spinam quasi in extremitate ut in illa videre quae inter siccos cum tetrymallis ubi semper bino coniunguntur. Sed igitur Turpeto cognata.

915 A. B. Coniicio esse cognatas
Herbæ hic cum suis coloribus picturæ: sed
specie differre (folia .n. in A. et B. quin
aut plura sunt singula tamen sunt compositas.
sitiunt ... et radix pro ... flores.

pardalianches.

Vide Coralloidem Cordi. in libro scripto eius, pag. 73. b.
radicem ait albo corallo similem etc.

Vide infra 100. b.

nō plant.
T-P.
925

2.17

Πθύμαλος παράλιος.
nullū tale Manthealy hū.
Vider dendroides Argentinor. Non puto
Sed fortè cognatus ad fossas apud
nos nascentes: cū et multicaulis
sit et radices inutiles
habeat.

93

935

2·61

Rhapontica monte
Baldi.

An idē qd Apulū supra?
V. sup Cōtaurū Apulū 44. b.

945

-1. 64

Iesaminu.

pixim c M.

1. 65

Iesaminum Clutem i foliis ternis —

pessime depictu habes alibi in Ges. melius. Dod. Trifolium fruticans vocat. V in fine huius libri

Guilandius in balsami descriptione (quam à Bauhino habui) aliter iasminum luteum puto describit. /

Lugduni iasminum luteum vocant, polemonium Monspeliensium: confer cum illo flores quidem similitudinem habent, sed folia minimi. V. an maiora sint

Monspelii sylvestris est, polemonium putatur: Lugduni colunt in hortis, culm autem folia sunt lata, sed minus quam hic. B. et vocant iasminum luteum, etsi odore carent

965

2.55.

Ἀκόνιτον paradaliāchis (ē mōte Balda) ex Aloisii Rom. sententia, Kētmam Tora.

in libello de Lunariis 39. flos (sed nō satis bn) et seminū pingūt. radix optime.

V

Flores etc. vide in libello de lunariis.

folia hic [illegible] hic de [illegible] introrsus [illegible] sera [illegible] q sine [illegible] pingere hic [illegible] folia.

Martem hanc dexe. vis.

G

Cyclamini folia, V. pag. 127. his satis similia, qd negat Matthiolus.

Crescit magna copia in monte Jura et in monte Nola in Gabandin. T. P. Arg.

Tora maior è Monte Gnoso: d. Quadrio misit. tale et tantum omnino.

optime depicta

maioris ~~Torae folia~~

Acomitum cuius radix preter bulbulus multos, appendicem longiusculam habet: qui scorpii caudae emulatur: quam se propagare videtur. ~~tale~~ Hanc Vallesa misit Casp. Collinus mensis: tale omnino qualis hic pingitur. Radices plane candidae sunt, recentes et in terra haerentes: Siccescentes vero ad subrufum colorem abeunt.

Sectio mysis sin: Verliuret die farb vom Torren.

975

2 · ~~19~~ · 37 ·

Opuntia plinii.

Anapath. Bell.
pala indica.
palmæ gnis. – ex [illegible] plin

C

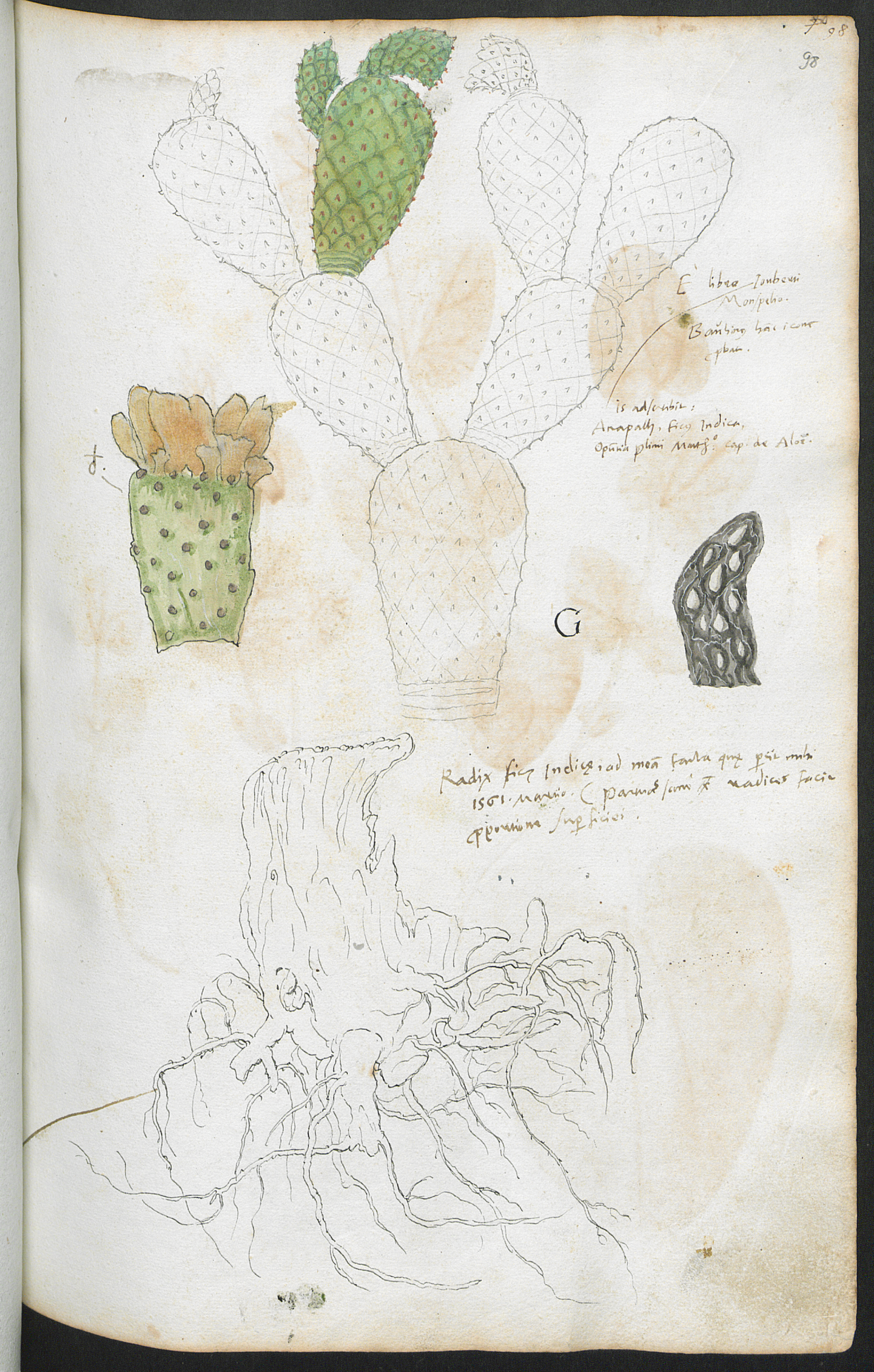
E libro Ioubertii Monspelio.
Bauhinus hanc iconem probat.
is adscribit:
Anapalli, ficus Indica,
Opuntia plinii Matth.o cap. de Aloe.
G
Radix ficus Indicae, ad meam facta quae pertinet mihi
1561. Martio. (Parvae sane et radices facie
proportione superficiei.

v. matt / v. 124.

98v

1. 72

Aristolochia rotunda.

nō plures pictas

99

995

1.80

πρῖνος, ilex

v. ne alaternus, ἐλαιόπρινος.

vel potius ā cp phillyrea pīgit sup pag. 40.

ā [illegible]

~~Milax~~ .i. ilex n̄ aculeata.

acylaca [illegible]. — Vide ne phillyrea aut alaternus. nā ilice cū [illegible] foliis et floribus atq à foueno ho.

Tale qd et alaternus sup pita hr: unde et cheprinos forū dicit

rudimenta glandi — [illegible]

1005

1. 75

Species pardalianche 74.

[illegible] foliis [illegible]

Vide sup. 91. b.

1015

1.92

Φαλάττιον

Quinis flos folius p̄s: asphodeli nomi sonis.

1025

Aureliensi

Crescit inter Segetes in agro Aurelianensi copiose. T. P. Ag.

v. matt. ubi neliq est depicta

2.
19

Χόνδριλλα

folia sunt longiora
Et non adeo lata.

1035
Vide Levinum Lemnium de occultis naturae miraculis lib. 3. ca. 9. (fol. 257.
2
23. Rhamnus. spes
(Val. Cordo Oleaster Germanicus, pon.)
Fructus acidi, maturescunt
Augusto, arenosis locis circa
Rhenum versus Curiam.
Sandthorn
Wydenthorn.
V. ne Lycii indici
Dioscoridis spes.
Dise bletter sind besser von der farb. die andern sind zu grün.
ad Rhodanum et Arvam.
Crescit ubique in agro Genevensi
T. p. Aest.

104

1045

1. 4.

Silex montanum.

Ballon et nostra se ait
in montib. et in hortis.
Ligusticum putant alii.

V. fol. 64. ubi
melius.

1055

1. 76

Χαμελαία.

~~Χαμαιλεύκη~~ scriptum erat ff pa.

Alia ē Chamelæa monspessulana.

~~alii pro Thymelæis admiserat~~

V. in mois S.

ist nitt d̄ berzziland: nisi picti hic omnes, ferrū sine fructu: nā laureolæ alpinæ

Thymelæa alpina mīdi pt

+ an fructus ei rubentes, obtusi?

nihil est me pingere.

Simillimā foliis apud Valesios ~~quæ~~ q̄ infra rufa sunt, (sed fere) supra virent: de rousselin.

~~rot. flüblum~~

1065

videt acer minor

1.81

~~αἴγειρος.~~

~~populus (alba) λεύκη~~

v. ne populus. omnino.

in Trago 1123. Maßholder.

G. proto.
Acer
Acer maior.
G

1075

251

ὁλόσεον

μυοσοῦρος v. do. Crescit inter Segetes in agro Amelianensi / et in Anglia in agro Cantabrigensi — T. P.

C. Forerij ē Valesia attulit, spicis brevioribus quas hic pingunt. Herba arida grati erat odoris: ~~fer~~ flosculi (ut in gramine appensi) flavescebant. Radix crassiuscula, carnosa, foris subruffa, intus albicans, nullo insigni sapore, grato m. Foliola ut gramina, sanguisuga, simplicia, in mucronem exeunt, digitos longa duos ut iij: sup quam modicum colici spiciferi eminent. Si radix esset paulo tenuior (inquit Forerij) ad holostei descriptionem proxime accederet.

(accepi eandem aut aliam speciem e Hessia.) ~~a holostei~~

Reginaldus Aquis sextiis misit 1565 herbula tantilla ut dulcis et grata mandenti.

foliola incurva, puto ~~autem~~ a flore deciduo sic excrescere et fructu intus gerere, nec in foliolis: sed interius ut in singulari seorsim picto apparet.

Chamaepithyi cognata.

G

forte Satyrium.

1085

2. 40

Νάρκισσος

An anemone limonia, aut cognata!

V. 124. b. Cor. 3. b. q. ad sc.

flore delapso fructus triangulus
secumque apparet.

E libro Iouberti, Monspelio.
qui adscribit, Narcissi lutei nomen.
[Aliis Tulipa: aliis Oulaudia, si bn memini,
satis bn depicta, Bauhinus.]

1095

Ornithogalon.

Tale et M. pure pixit. Longe dissimile illi quod habeo in horto: cui caulis longus, sine foliis. folia autem oblonga, in terra solum stata, circa radicem.

V. 365.

1105

2. 85

Lupi flos, qbusdā.

Nō uidi ita
subluteū hūc
flouē, sed sēp
cādidū.
Vocaui poterit
Anemone
palustris / an Anemone
calycibus seui cauēt.
Labblumle.

Vnicū foliū in Ligurea: non
nimirū q̄ in caule semp̄ unicū reperiat:
nam circa radicē sepiꝫ plurea sunt.

v. fol. s. in picturis
Gesn. vbi melius est
depicta.
Hac pictura ē placet.
+ p

Ls. G. besser.

1115

2. 90.

Ranunculi arvensis species.

hr Furbsij in 8.° 86.

112

113

1130

2

22 / sic perpetuo viret ut Theophrastus ait lib. 1° cap. 11. de cons. plat. /.

Rhamnus /

114

1145

Squammaria.
Ægolethros Gesneri.
V. in meis 53. & 52.

115v

2 40

ἀνεμώνη. Cuius flos luteus
et baccarum fere similis est.

An in agro monspel. Hypocistus ad radicem huius plantae inveniatur. + p. Angl.

~~584~~ 54

λᾶδον.

1165

Cistus 143.

hec pars puto ex Matthaeolo facta est. // et non adeo mole. /

G

+ Mas

G

Cistus fem.

+

G

Adiungatur hic hypocladarum, quod bonum a B. nullus dicit pixin.

1175

1. ~~44~~ 43

6 XIV 06,

Matthæolus in sumis ramulis terna facit folia. n̄ pbo.

Est in Matthæolo 72.
aliqn̄ vidi bina m̄ folia i
uno sinaculo, alis terna,
alis plurea: usq; ad
ordines quinq; nec
sup̄ è regione
eq̄liter sita s̄ t bia.

G

1185

s. 1. 27

Antiochino.
Vide aliud 130.

folia paulo sunt togiora.
T. p.

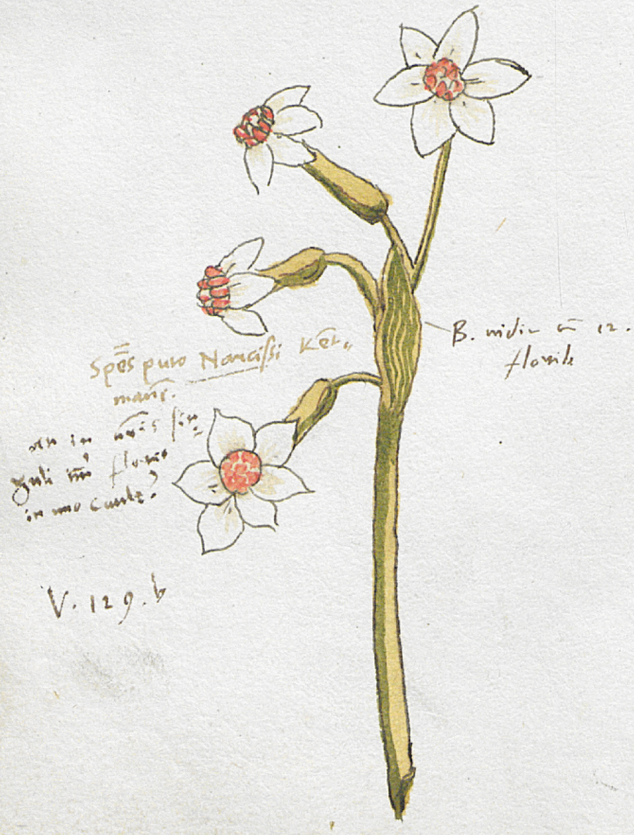

1195

1065

Morus alba /

120

1205

44

Ἡμεροκαλλίς

V. sup 29.

121

1215
2
59
Ραπονικόμ.
Alia duo
Baldi
Apulu

Crescit ubique in maritimis / v. Dod. et Matth. / 2. 41

Been verbo

tripolium ibidem.

Monspel. tripolium vocat. / Matth. Limonium. v.

T. P.

1225

G

123

Hāc plantā a figura Colūnā vocarē donec aptius nomē occurrat. T. P. Angl.

2. 3 6

Ignota uide ne buphthalmi quædā species.

1230

Simile misit d. Laur. Hiel. 1563. Aprili. inter saxa inuentam cuncta Euforbiū sed tribus floribus in summo.

v. fol. 354. vbi alia est similis

124

1245

1. 16

Tulipa Turcis. melius pingit[ur] sup[er] folio 3. b.
cogenere vide 2. 40.

V. 108. b.

Vit

125

1255

1.67

Iris.

2 · 27
~~26~~

Γεντιανή

radix puto melius facta e in mea pictura no ita singularis et sim[illegible]
(V. siccus [illegible]

3

2

127

Ad sicca flores.

Den agt
dar über
alsoo vsen
gegeben.

n. 86.

Κυκλάμινος

G

Die Farben hat ist besser [illegible]

G

† Floris huius color, ex roseo et puniceo mixti mihi videtur, brunlybstarb: vel ut d. Garnerio Italo videbatur ex Turquino et moxello.

folij color ab utraque parte pingatur.

G

B. folium [illegible] et supinum, ex horto meo, melius picta quam in herba

a. heiter rosiin rot, maxod soll gmacht werden von lac mit wasser od. d. angmacht.

A.

lin aliquibus supina pars mini rubra

b.

b. hic flos quod ad colorem, melius picta est, quam a. Colossinus color pato.

Hac cum altera species iuvenis — nota salena. † p. Agl.

128

1285

62

Γεράνιον

Hor Geranij spes.
Crescit copiose in monte Sestena,
et multis locis in Anglia.
T. P.

129

ὑάκινθος [illegible]

1295

1013

Hyacinthus

Crescit in agro monspeli: T. P.

V. 11. b. ubi Narcissus vocatur.
11. 8. b.

130

1305

v. superius

34
35

Antirrhinum triplici florum differentia /
Vide aliud 118.

Videtur et Dodonaeus hoc
voluisse pingere, sed infeliciter.

Mi antirrhinon aut diversum est ab iis quae hactenus vina
pictaue vidi, aut male pictum potius.

Vidi Atherinum flore luteo Aurelio
in horto D. Baniolati med. doctiss.
~~vidi~~ flore purpureo crescit in
agro mons. et Himantesi ubique
praecipue in rupibus saxosis et muris.
t. p. tgl.

V. mast.

131v

2.38

Δίκταμνος.

Die blatter wyssgrünen, ringsum ein wenigk gharet/

Talia capitula hi et Origanum Creticum ferè: ut illi cognatum hoc videatur.

rothrüner

nō bene v. in lib. Ges. 342. ubi melius.

1325

1 · 90

φλόμος · ~~an φλομίς~~ · vide ne stachys.
~~nō ē f.ⁱ stachys.~~

133

133v

Dens canis.

pulchrius ē supra pagina 35.

Similis specie et numero foliorum

flos videtur sup. 3. b.

Simile pars ē et Satyrium Erythricum

à Tragantio missum

An ulli flos apices coeruleos, ut istis

Sub hoc latet sextum folium.

nō bene depictum ut credo ∿ = meis /

2.44

1345

Ruta sylvestris /

+ Harmel,

Alia mōpelii floribus lureis, et minoribus foliis nascitur. Moly

V. ā hæc q̄m Conrusij misit. Mōspelii alias 2. dixisse hūt.

135

2. 48

Νάρκισσος

Codiamini pars

1.25

Napellus Auicenę

V. matth.

Es ist zů schwartz
es soltent von der mitten durch alle bletter vff
wysse strych zan tanqz radij.

137

1370

v. in lib Ges. fol. 272. /

1. 91

φλόμος.

1385

2·31

Fistularia.
Herba sancta.
Eadē puto q̄ et carpōtaria, et
herba S. Barbarę.
Ich haus mit stengeln under mini.

Tertia Lampsana Dod. V

Das gantz Kraut
G. 382.

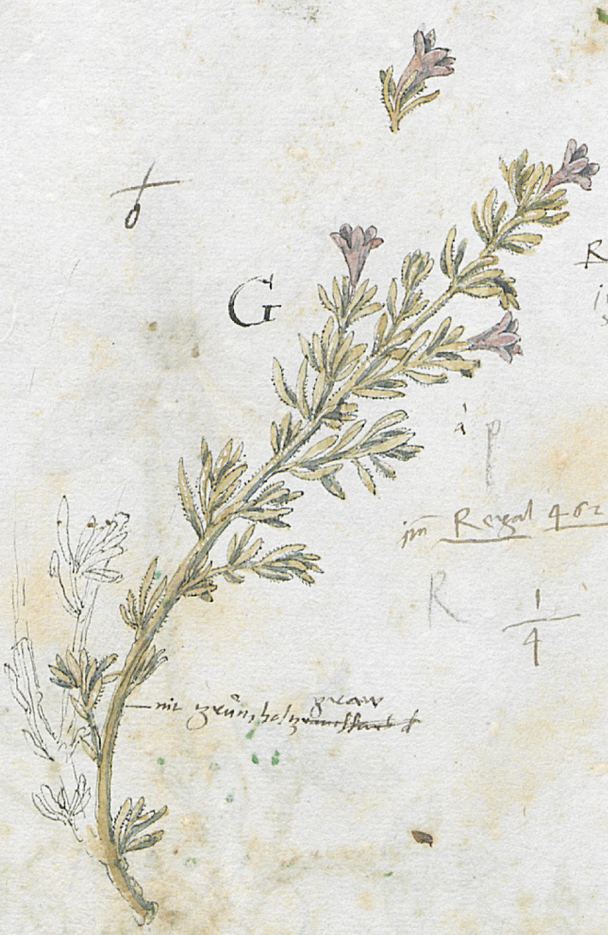

Ignota.

1505.
Reginaldus Aquis Sextijs misit
tr floribus buglossi.
inodora, insipida,
suffrutex lignosus ut hyssopus.
folia parvula, hirsuta, aspera, rosmarini
foliis sicca, ~~[illegible]~~ reflexa sicca, breviora.

à p

in Regal 402. 404.

R $\frac{1}{4}$

Monsp. Anchusae speciem faciunt.
+ p.

1395

2 · 18

Ἀνεμώνη/

an Argemone alia

an mas, cui radix longior: fœmina,
cui rotundior...

An sena folia nulla
ex ammonis, sed
quinque aut multiplicia
(sex aut folia
bulbosis [illegible])

offer wie sie selber
mögen, in jenem
grünen.
die grünen Teppli

1405

2. 63

Vide picturam supra an bulbi porrum

Hyacinthus matt. in fallor. T. P.

1415

243

Innominata · describit in Annotationib.

Plinius pō tbā quādā fundā cucumeris silvestris descr.it. Et tale quādā è Gallia accepi.

Antephoreon cum cognatis

2. 24

1425

143

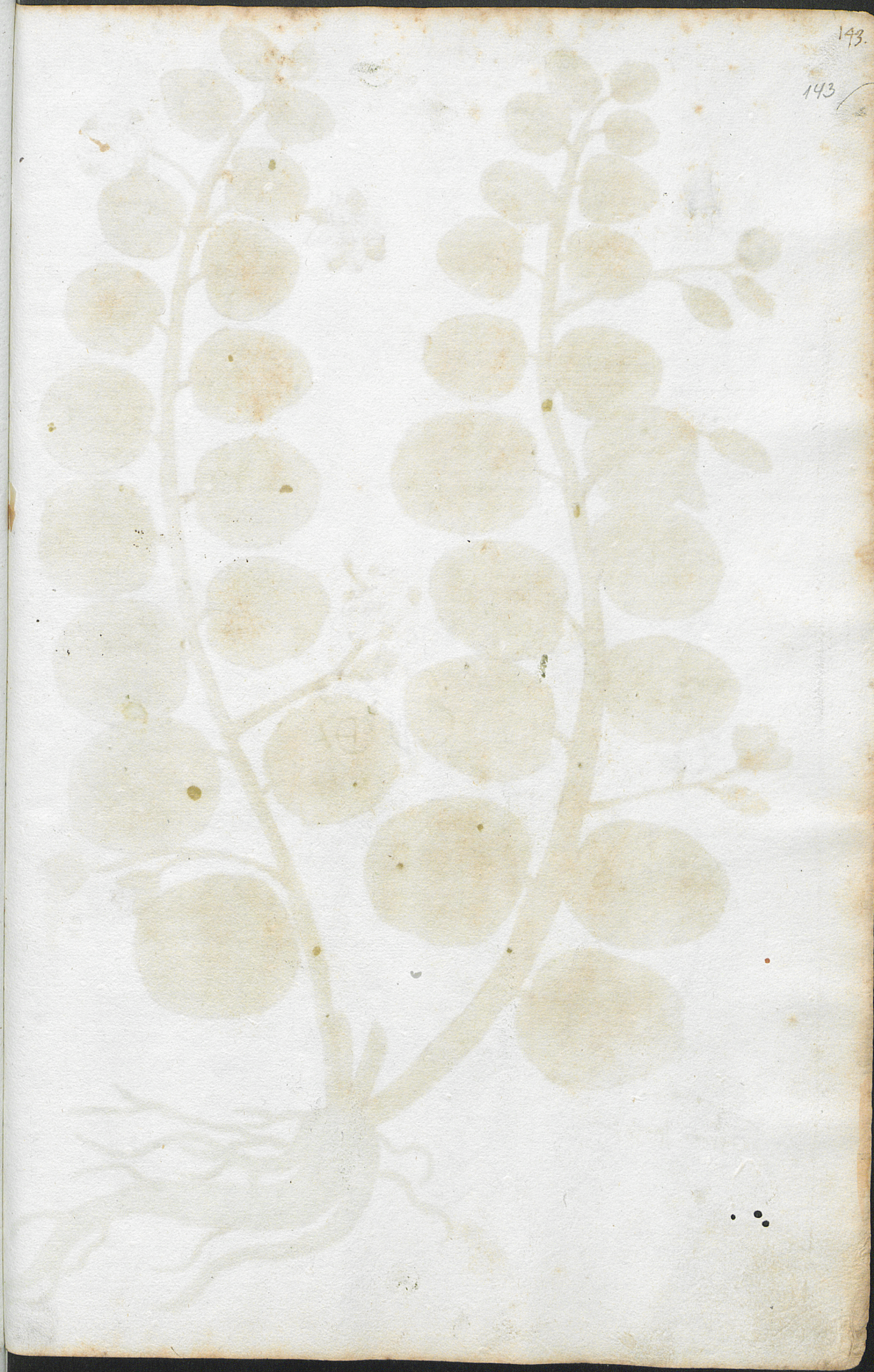

1435
2 5 2
Κάππαρις.
Pinxi et in M. puta/
v. matth. ubi
melius.
+ Cappartis spinosæ sumen.

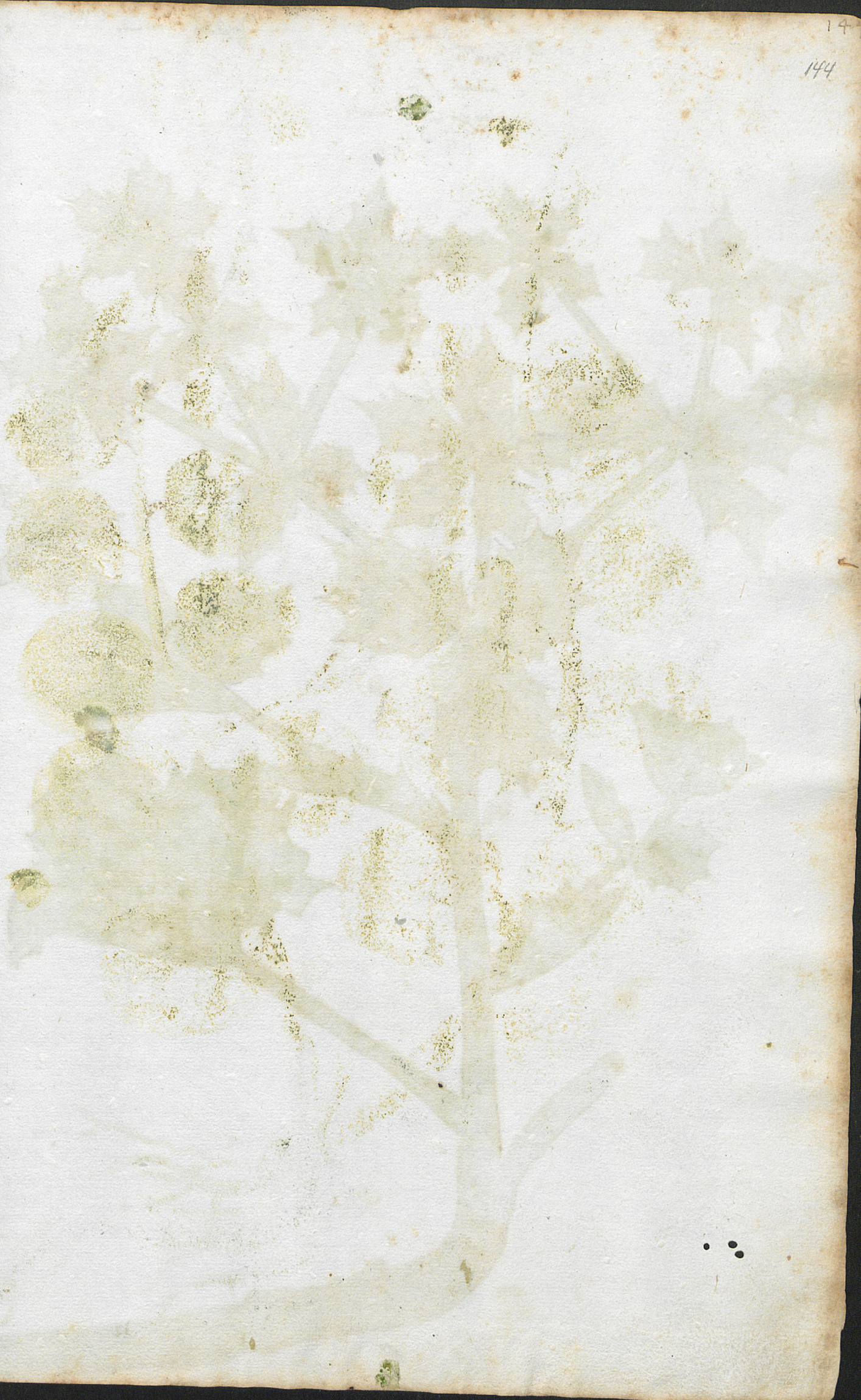

1445

2.42.

nō est bene depicta v. matth./
v. in Cæs. 117 ex Turnero./

Canticuli sunt eiusdem
Eryngium litorale./

Eryngium marinum ✝

145

1455

Γεράνιον

146r

2.28

Ter Kavn.

Gentiana in p̄tis humidis.

(in palustribus ad lacu nostr. ad duos pedes altitudinis (unde edlibachs wisen.

(in ande in mine 143.

Wurzel darzu samen.

G.

G.

B

Machet das samen hultschle darzu.

Est viola calathiana plinij T. p.

HACTENUS ex libro Io. Kentmani.

147a
Vide sup 22. b
Dodonyi nõ ẽ in impsso. Accepit ab eo Cl. Belonius et misit. 1564.

147b
Gemstella pregrana
(Ruta capitia Mõspelii puto
Vide in meis iconibus, 172. b
Ruta capitia
V. an Cafia aliq
Mõspelii dicta
Dodon. dedit
Cl. Belonius
polemonia monspel.